

vilde have noget derimod at erindre, men derimod desto mere fra Formens Side. Det forekommer mig nemlig, at en saadan Bestemmelse ikke henhører under denne Sag, der aabenbart blot gaaer ud paa Lettelser, for Afhændelsen af Wøndergodset paa Lehn, Stamhuse o. s. v., her derimod er Taler om andet Wøndergods, der ikke saaledes er bundet og som ikke er Gjenstand for Loven. Jeg anseer det nemlig for meget betænkeligt, naar det i Almindelighed skulde være Skik, at man saaledes under een Sag kunde indbringe en ganske anden Sag, og i Særdeleshed, naar det skeete ved den 3die Behandling; det forekommer mig, at det er Grundlovens, og ikke blot Regulativets Bestemmelse, at enhver Sag, der skal blive til Lov, maa gjenemgaae 3 Behandlinger, men her vilde det altsaa kun være 1 Behandling, da dette Wændingsforslag først er stillet til den 3die Behandling. Dette forekommer mig som sagt i høi Grad betænkeligt i Principet, ikke for dette Tilfælde, men i Principet, fordi man derved kunde eludere Grundlovens udtrykkelige Bestemmelse om 3 Behandlinger. Videre skal jeg for Delskicket ikke yttre mig.

Wlechingberg: Jeg skulde med Hensyn til dette formelle Spørgsmaal tillade mig at bemærke, at Bessaffenheden af dette Wændingsforslag; hvorom her er Tale, og dets naturlige Forbindelse med et foregaaende Wændingsforslag, og overhovedet med den sidste § i Udkastet, er naturligtviis det, der væsentlig har banet Vej for Udvalget til at slutte sig til til dette Wændingsforslag. Havde Realiteten stillet sig anderledes, havde der ikke været et saadant Slægtskab mellem dette Forslag og den Sag, der nærmest forelaae, saa havde man vist ikke villet det. Men man havde heller ikke villet det, dersom der ikke forelaae et Præcedens i en Sag, der nylig er behandlet af Thinget, nemlig Sagen om Overpolitiretterne. Det var en Sag, der var passeret Folkethinget, og fra Folkethinget kommen til Landsstthinget, den var foretaget baade til 1ste Behandling i Landsstthinget og eengang til 2den Behandling, og da dens 2den Behandling blev fortsat, da fremkom der et Indstillingspunkt angaaende Procuratorers Møde for Politiretten i 1ste Instant, og dette Ind-

stillingspunkt vandt Thingets Bisald, nagtet jeg navnlig gjorde opmærksom paa det Standpunkt; hvorpaa Sagen stod, at den var passeret det ene Thing, og nu stod ved Slutningen af 2den Behandling i nærværende Thing. Dette Præcedens maatte i Henseende til det nærværende formelle Spørgsmaal, være af afgjørende Bigtighed for Udvalget.

Formanden: Maafee jeg maatte tillade mig nogle Ord. Efterat have hørt den ærede 5te Landsstthingsmand for 9de Valgfreds (Schouw), forekommer det mig, at den Bemærkning, han har gjort, egentlig er at hense til en Afviisning af Wændingsforslaget. Jeg kan ikke godt indsee, hvorledes det Anførte skulde kunne anbringes paa anden Maade. Som Følge deraf skulde egentlig efter Forretningsordenen, naar Bedkommende havde udviklet sit Forslag, Forlangende om dets Afviisning være fremsat, men Discussionen derved være endt over dette Spørgsmaal. Dette forekommer mig at følge af den 29de § i Forretningsordenen, og jeg skønner ikke rettere, end at det ogsaa maa være den ærede Landsstthingsmands Mening, at hans Bemærkning maa ansees som en Paastand om Afviisning af Wændingsforslaget.

Schouw: Jeg har aldeles ikke Noget imod, at det tages i denne Form. Det har været mit Niemed at bringe denne Sag paa Bane, navnlig med Hensyn til Principet, for at man i Fremtiden ikke skulde gaae vidt i det, som forekommer mig ikke at være ganske overeensstemmende med Grundloven; men jeg kan aldeles ikke have Noget imod, at Sagen tages i den Form, hvori den ærede Formand har opfattet den, og derefter sættes under Afstemning.

Orsted: Jeg tror dog ikke, det er med Hensyn til en paastaet Afviisning, at ingen Discussion kan finde Sted; det er jo med Hensyn til Sagens Realitet, og hvad Sagens Realitet angaaer . . .

Formanden: Ja, paa Sagens Realitet maa man ikke indlade sig. Det var blot med Hensyn til det formelle Spørgsmaal, at jeg ønskede at høre Thingets Mening, om nemlig ikke den Bemærkning, som er gjort af den ærede 5te Landsstthingsmand for 9de Valgfreds